Sammanfattning av artikeln i MT 251210

Stig Flink, en av många markägare i Orsa som är emot tvångsarrondering, har på sin lada satt upp banderollen ”TvångsArrondering Orsa NEJ TACK!!!!”. Ett bra sätt att uppmärksamma ortsbor och andra som åker norrut på E45. Det finns också en stadigt växande grupp i sociala medier som engagerar sig i frågan om omarrondering.

Kontentan av det hela är att man som markägare själv ska få bestämma om man vill ha omarrondering. Man ska inte behöva byta bort sin mark bara för att andra säger ja. Tillämpa samma resurser som används vid tvångsarrondering till frivilliga byten. Det ska baseras på frivillighet, säger Stig.

Enligt Martin Persson, projektledare på Länsstyrelsen är frivilliga markbyten möjliga, men då oftast dyrare och mer tidskrävande än en omarrondering.

Om man inte aktivt säger nej räknas det som ett ja och det vet inte alla. Markägare måste få klart för sig vad som gäller, säger Stig.

En omarrondering kostar 2 300 kr per hektar. För att ha råd måste man kanske hugga ner skog och det kan bli problem om man inte får tillstånd eller om någon överklagar.

Stig menar att det mest är de stora markägarna som vill ha omarrondering. De tjänar på att kunna få större områden.

Många precis som Stig och hans familj har tagit hand om och brukat sina marker i generationer. De flesta låter den gå vidare till barn eller barnbarn. Det blir att man förlorar det man byggt upp under lång tid om man tvingas byta bort den mark man vårdat, säger Stig.

Via skriftligt svar till tidningen säger Länsstyrelsen i Dalarna att det är endast om tillräckligt många önskar omarrondering som processen går vidare till lantmäteriet. Mer än hälften av markägarna måste säga nej till en omarrondering för att stoppa en process. Man ser också till hur stor markareal motståndarna äger säger Martin Persson.

– En omarrondering är det mest effektiva sättet för att nå en stor förbättring för hela byar eller andra större områden. Länsstyrelsen kan då ta en stor del av förrättningskostnaden.

Martin säger också att i ett större område är en omarrondering en unik möjlighet att förbättra fastighetsstrukturen. En ny fastighetsindelning kan tas fram utifrån markens naturliga förutsättningar och markägarnas önskemål vilket möjliggör ett mer effektivt brukande. Så mycket mark som möjligt behöver ingå i förrättningen för att få till stånd detta. Av den anledningen finns det tvingande möjligheter i lagstiftningen för att man ska kunna uppnå förbättringar av fastighets-strukturen. Det finns också ett skydd i lagstiftningen för markägarna där man inte får genomföra åtgärden om allmänt motstånd finns.

Just nu pågår omarrondering i tre av Orsas byar där man ritar om fastighetsgränserna för att få markerna mer samlade och lättare att bruka.

Texten av Josefine Ericsson i sitt original finns att läsa i artikeln i Mora Tidning:
https://www.moratidning.se/2025-12-10/darfor-har-stig-satt-upp-skylten-i-orsa-emot-tvang